

ikke at være med til. Jeg maa sige til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg), der for øvrigt har talt fra samme Standpunkt som jeg, at jeg er uenig med ham i, hvad han talte om Bidrag fra Hjemmet; og om det gode Kammeratskab, naar man behandler Lønningspørgsmaalet, tror jeg ikke, at det er tilstedeligt at anvende Argumenter, der gaa i den Retning. Bestræbelsen maa være at gøre det, som er rigtigt, og give en Lønning, som er passende og tilstrækkelig under de givne Forhold; kan man blive staaende paa eet Punkt med de nuværende Lønninger, kan man ogsaa blive staaende paa et andet Punkt; det er mig lige saa haardt at blive staaende paa det ene Punkt som paa det andet; jeg tror, at det er rigtigt at gaa frem paa een Gang over hele Linien, og jeg tror, at, naar denne lille Lov kan give Anledning til saa stor en Strid, maatte man hellere have undværet den. Jeg skal henholde mig til Noget, som et æret militært Medlem, det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Anfjær) ansførte om, at Tiden ikke var kommen til at gjøre dette Forslag til en endelig Lov, og at det i det Mindste burde beholde det midlertidige Præg, thi ellers er det at tage et enkelt Punkt ud af Lønningsloven for Hæren, det nemlig, som man maa se nærmest ønsker at gjøre Noget for. Jeg tror ogsaa, at man bør bevare den midlertidige Karakter og saa blive enig om Noget, der kun har en midlertidig Karakter. Det er Betingelsen for mit Vedkommende, for nemlig at kunne stemme for Uændringer; at tage et enkelt Punkt ud af Lønningsloven og gjøre det til endeligt og lade alt det Andet ligge, det stemmer jeg for min Person ikke for.

Anfjær: Lige overfor det ærede Medlem for Præstø Amt 6te Valgkreds (Bojsen) skal jeg gjøre opmærksom paa, at jeg ikke har tilladt mig at udtale Noget om, hvad der skulde være Regjeringens Begrundelse; jeg har fremsat, hvad der er min Grund til ikke at gaa ind paa hans Forslag. Naar det ærede Medlem mente, at de Ytringer ved første Behandling af det Lovforslag, som han sigtede til, skulde være undslupne mig, maa jeg erklære, at dette ikke er Tilfældet; de ere ikke undslupne mig, men jeg vedsjender mig endnu disse Ytringer. Vi have saa ofte hørt noget Saa-dant udtale fra den Side, hvortil det ærede Medlem hører, og hvad der er Ret paa deres Side, maa være billigt for os. Det ærede Medlem har ifjor, da vi behandlede Loven om Officersskolen, udtrykkelig erklæret sig imod at organisere et enkelt Punkt af Hæreløven, fordi man derved gav et Vaaben ud af sin Haand, som kunde anvendes imod Ministeriet til Fordel for Forandringer, man særlig syntes om. Det er aldeles aabent udtalt, og naar det kan udtales fra den Side, hvortil det ærede Medlem hører, kan der vel ogsaa fra denne Side udtales en Uenighed for at give et saa-

dant Vaaben ud af Hænderne lige overfor dem. Til Slutning fremkom der en Ytring fra det ærede Medlem, som jeg ikke kan negte i høi Grad forundrer mig. Han erklærede nemlig, at det, som her tilsigtedes for Underkorporaler og Menige, ikke var nogen Forbedring i deres Betaling, der havde sin Grund i Dyrtidsforholdene, men at det var en Forbedring i deres Betaling, som laa udenfor Dyrtiden, som berøede paa, at man fandt, at den Betaling, som hidtil er ydet dem, er for ringe. Hvis saa er, beklager jeg de ærede Herrer, som i 1867 have stemt for de nu bestaaende Lønninger; thi de burde da ganske vist have sluttet sig til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (S. Rjær). De have da gjort Uret i ikke at gjøre det. Jeg pointerer imidlertid denne Udtalelse af det ærede Medlem, fordi den varslær daarlighet for andre foreliggende Lovforslag, som man fra hans og hans Meningsfællers Side har villet gjøre til Dyrtidslove. Her er tilsigtet en Forbedring af de til de Meniges og Underkorporalernes første umiddelbare Fornødenheders Tilfredsstillelse sigtende Lønninger med omtrent 20 pCt. Hvis det ikke indeholder et væsentligt Dyrtidsmoment i sig, kan jeg tænke mig, hvad der kan blive tilovers til Statens Embedsmænd og Bestillingsmænd. Det vil blive en ganske overordentlig ringe Procent, naar vi komme til at behandle disse Love, og det er det, der gjør mig urolig. Jeg er enig med det ærede Medlem, der talte sidst, i, at man ikke, naar man vil fastsætte Lønninger for Soldaterne, kan henvise dem til at faae Hjælp hjemmefra eller fra deres Kammerater; men det har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) heller ikke gjort. Han har blot sagt, at han, naar der var Tale om en Forbedring af Bilkaarene, ansæ det for mere paatrængende at forbedre Embeds- og Bestillingsmændenes Bilkaar end Soldaternes, fordi disse have endnu den Udvei, som efter det ærede Medlems Mening i en stor Udstrækning er bleven benyttet, at kunne faae Hjælp fra Hjemmet og fra Personer udenfor dette. En saadan Udvei kunne derimod Embeds- og Bestillingsmændene ikke antages at have, undtagen for saa vidt de selv ere formuende; thi de have i Reglen neppe Forældre, fra hvem de kunne vente Tilflugt. Det er, hvad det ærede Medlem har sagt, og det er noget ganske Andet end at bruge det som Argument, naar man skal fastsætte en almindelig Lønning for Soldaterne. Lige overfor det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (V. Holm) skal jeg sige, at, naar han finder Stillingen saa let for mig og mine Medingsfæller, fordi vi ere enige med Regjeringen, finder jeg Stillingen lige saa let for de Herrer, i det Mindste for saa vidt de ere enige med sig selv. Det, som imidlertid er den store Vanisfælighed ved Forhandlingen om disse Love, er, at vi ikke kunne faae bestemt at vide, hvad de Herrer ville. Saa længe der ikke foreligger bestemte Forslag fra de Herrer,